
Refleksjonsbrev for Luna, januar 2024

Etter en måned med mer fokus på det høytidelige så har vi gått tilbake til et større fokus på prosjekt og møteplasser.

Som avdeling har vi utviklet oss i hvordan vi jobber med grupper. I tråd med hvordan Carlsen beskriver Reggio Emilias kunnskapssyn og den sosialkonstruksjonistiske tradisjonen så deler vi nå oftere i små grupper. Da tilvenningen nå tar en mindre plass på avdelingen så kan gruppeinndeling gjøres med andre vurderinger til grunn. Vi ser på hvordan barna kan utfordre hverandre og hvordan ulikhet er en resurs. Ulikhet kan virke inspirerende og barna kan lære av og med hverandre.

Vi har startet opp med leire. Vi har tatt in det lille lekebordet inn på spiserommet og i garderoben. Der kan vi i små grupper utforske leiren og dens iboende egenskaper.

Første gangen vi tok frem leiren var det en gruppe på 3 barn og en voksen. Barna fikk en leirklump sammen og ikke noe annet. Barna nærmet seg leieren gjennom å kjenne forsiktig og dra fingrene gjennom leiren så det oppstod mønster. Etter hvert så stivnet det mer og mer leire på hender og fingre og barna snudde oppmerksomheten mot leiren som satt fast på dem selv. Her var veien kort til at de oppdaget at man kunne kaste leiren på gulvet og enda bedre, på glassdøra! For der festet leiren seg. I den andre gruppen var barna generelt mer skeptiske og nærmet seg leiren saktere og holdt mer avstand. I denne gruppen var det et barn som med grimaser og hele kroppen uttrykte at den klissete leiren ikke var noe barnet likte. Hvilken betydning hadde det for dette barnet at den kom i gruppe med barn som var mer forsiktige? Kunne det å komme i gruppe med noen som kaster leire på vindu være en inspirasjon for å tørre å utforske?

Senere har vi oppdaget at den harde leiren (den vi ikke hadde pakket godt nok inn) ikke var like spennende. De barna som fikk oppleve denne forskjellen ble inspirert av hverandre med den myke

leiren og prøvde å lage de samme formene. Med den harde leiren så løftet de på den, så på den og mistet fort interessen.

Vi gjør oss hele tiden nye erfaringer både om gruppesammensetning og om hvordan vi kan presentere leire for barna og utvikle det videre. Det går an å se for seg hvordan vi som ansatte med en større erfaringsbase i bruk av leire også kan inspirere de skeptiske. Det blir lettere å gi barna en trygghet i materialet når vi har det selv.

Vi har begynte å utforske svarte tusjer. Så fort tusjene kommer frem så samles mange barn rundt det store arket på veggen/gulvet. Vi ser dette som tydelige møteplasser. Barna utforsker tusjens muligheter sammen, de blir inspirert av hverandre. En tegner på hånden sin, da tegner de andre på sine hender. En tegner utenfor arket, da skal de andre tegne utenfor arket. Samtidig så har de forskjellige bevegelsesmønstre. Noen bruker hele kroppen til å tegne og bruker store bevegelser. Andre sentrerer det de tegner til en så liten plass som mulig. Vi har også brukt en del andre tegnestifter, men ser at det å tegne med tusjer er lettere å få til for små barn med små hender.

Til glede for de fleste små har vi nå fått sand inn på avdelingen. Det er ikke alle som synes det er like stas med sand under føttene, men for flesteparten så har det vært en suksess. Akkurat som med bladene og det makulerte papiret så begynte barna fort å ta i bruk små beholdere de kunne transportere sanden videre med, eller så brukte de dem til å helle sanden tilbake i kassa eller i håret på hverandre og dem selv. Det er spennende å se hvordan transport av material i beholder er noe som barna nå har med seg når de møter nye materialer, eller gamle materialer i nye settinger. Sanden står i garderoben bak en til tider lukket dør. Denne lukkes av flere grunner som sikkerhet og oversikt, men vi har lyst til å gjøre sanden mer tilgjengelig. Men med en mer tilgjengelig sand må vi spørre oss, hvilke tilbud vi har til de

som ikke viser interesse for sand? Og hvordan kan vi tilføre nye elementer til materialet sand så at barna kan fortsette å utforske sanden og dens egenskaper? Kanskje februar blir måneden for å føre sammen sand og vann til begeistring for små og kanskje ikke store.

